

ဝင်းချင်းဝတ္ထုသစ်

ရှင်မြတ်နိုး

ချစ်တာသိရင် သစ္စာရှိပါ

အခန်း (၁)

လင်းညာဏ်စဉ်ရဲ့ အကြင်နာကင်းမဲ့လွန်းစွာတစ် . . . နှစ်သုံးလေးကို သွေးအေးအေးနှင့်ရေရွတ်သံကမေ့ကြယ်ဖြူရဲ့ နှလုံးသားတွေထဲနာကြည့်မှုတွေအစိုင်အခဲတွေပမာဝင်ရောက်နေသည်။ ။

“မြန်မြန်လုပ်စမ်းကြယ်ဖြူ . . . နင်အသုံးမကျလို့ အပြစ်ဒဏ်အပေးခံရတာပဲ . . . လုပ် . . . အပါးမခိုနဲ့ ထိုင်ထအခါတစ်ရာလေးများ . . . ”

ဘုရားရေထိုင်ထအခါတစ်ရာလေးများ တဲ့ ။ ကြယ်ဖြူပေါင်တွေတောင့်တင်းနာကျင်နေသည်။ ။ အခါတစ်ရာကမပြည့်နိုင်။ ။ လင်းညာဏ်စဉ်တဖြည်းဖြည်းချင်းရေတွက်မှတ်နေတာပါ။

“တစ် . . . နှစ် . . . သုံး”

“ဘာဖြစ်လို့ တစ်ကနေပြန်စမှတ်နေရတာလဲ”

“မေ့သွားလို့ . . . စကားများ မနေနဲ့ ကြယ်ဖြူ . . . ငါကတစ်ရာပြည့်ပြီဆိုမှ ရပ် . . . ”

“တစ်ဆယ် . . . နှစ်ဆယ် . . . ”

သူမှတ်ချင်သလိုမှတ်နေသည်။ ။ ကြယ်ဖြူဘာပြောလို့ ရမှာ လဲ။ ကြယ်ဖြူကဒီတိုက်ကြီးထဲကအစေအပါးသမီး။ ညာဏ်စဉ်ကအရှင်သခင်ပါ။

“နင့်အပြစ်နှင့်သိတယ်မဟုတ်လားကြယ်ဖြူ . . . ငါ့အိပ်ခန်းရှင်းတာ

မပြောင်လို့ဘဲ”

အပြစ်မရှိအပြစ်ရှာပြီးလင်းဉာဏ်စဉ်ကကြယ်ဖြူအားအပြစ်ပေးနေတတ်လေသည်။

“ငါးဆယ် . . . ငါးဆယ့်တစ် . . . ”

ကြယ်ဖြူခြေထောက်တွေလေးလို့ ဆန့်လို့ မရအောင်ပင်နာကျင်ကို ကံခဲနေလေသည်။

“မြန်မြန်လုပ်လေ . . . နောက်တစ်ခါငါ့အိပ်ခန်းကိုရှင်းရင်အမှိုက်အစအနလေးတောင်မကျန်ရစ်စေနဲ့ ကြားလား . . . ”

ကြယ်ဖြူပြောင်ရှင်းသန့်နေအောင်ဂရုတစိုက်ရှင်းပေးနေတာပါ။ လင်းဉာဏ်စဉ်ကိုကအပြစ်ရှာချင်နေသည်။ ကြယ်ဖြူအားတင်းထား၏။ ကြယ်ဖြူမှာ ဆင်ခြေလက်ခြေပေးနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးမရှိ။ လင်းဉာဏ်စဉ်ထားရာမှာ နေစေရာသွားရမယ့်ဘဝ။

“လုပ်လေ . . . နှေး လာပြီနော်၊ ငါကတစ်ကနေပြန်စမှာ ”

“တစ် . . . နှစ် . . . သုံး . . . လေး”

သူကတစ်ကနေပြန်စနေသည်။

ကြယ်ဖြူလုပ်ရင်းနှင့်မျက်လုံးတွေပြာဝေ လာပြီးဘယ်လိုမှ ရပ်တည်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘဲခွေယိုင်လဲပြိုကျသွားသည်။

“မေကြယ်ဖြူ . . . မေကြယ်ဖြူ . . . နင်အိုက်တင်ခံပြီးမာယာများ မနေနဲ့ နော် . . . ငါကသနားမယ်ထင်နေလား”

လင်းဉာဏ်နည်းနည်းတော့စိတ်ပူသွားသည်။ မေကြယ်ဖြူသတိမရ။ မျက်နှာကဖြူရောင်ရောင်နှင့်နှုတ်ခမ်းတွေကသွေးဆုတ်နေသလိုပင်။

“မေကြယ်ဖြူ . . . ကြယ်ဖြူ . . .”

“ဟာ. . ဒီကောင်မလေးတမင်လုပ်နေတာ၊ ထိုင်ထလုပ်တာလေးများ ပင်ပန်းစရာလား . . .”

“ကြယ်ဖြူ”

“ဟင် . . .”

ကြယ်ဖြူကိုခြေထောက်နှင့်ကန်နှိုးတာတောင်မထတွေ့။ လင်းဉာဏ်အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားပြီးလူကြီးတွေကိုအော်ခေါ်ရတော့သည်။ ။

“မေမေရေလုပ်ပါဦး . . . အန်တီလေးရေ . . .”

“ဘာဖြစ်လို့ လဲသား . . . ဟယ်ကြယ်ဖြူဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ . . . သတိလစ်နေတာပါလား . . . သားရိုက်လိုက်လို့ လား”

“မရိုက်ရသေးဘူးမေမေ . . . ထိုင်ထလုပ်ခိုင်းနေတာ၊ တစ်ရာတောင်မပြည့်သေးဘူး . . . ခွေကျသွားတာပဲ . . .”

“ဒီကောင်မလေးကလေ . . . နုဖတ်နေတာပဲ၊ အစေအပါးသမီးဖြစ်လို့ ပဲသေပါစေပစ်ထားလိုက် . . .”

အန်တီလေးသော်ကဝင်ပြောသည်။ ။ သေပစေပြစ်ထားလိုက်ဆိုတော့လည်း လင်းဉာဏ်စိတ်ပူနေရ၏။ ပစ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဆရာဝန်ခေါ်ဖို့မေမေ့ကိုပြောရသည်။ ။

“ဆရာဝန်ခေါ်လိုက်ပါမေမေ . . . တော်ကြာလင်းဉာဏ်အပြစ်ဖြစ်နေဦးမယ်။ ကြယ်ဖြူသေပြီလား”

“မသေပါဘူးသားရယ် . . . ကြယ်ဖြူအားနည်းလို့ ပါ၊ မထားမေကလေးကိုလာခေါ်ပါ”

“ဟင် . . . သမီးလေးဘာဖြစ်လို့ လဲမေကြယ်ဖြူ”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးအေ . . . ခေါ်သွားတော့၊ ခဏနေသတိရလာလိမ့်မယ်”

“ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့”

ကြယ်ဖြူမေမေကကြယ်ဖြူအားပွေ့ချီခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ။

“တူလေးလင်းညဏ် . . . ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့၊ ဒီကောင်မလေးကိုကနုဖတ်နေတာ၊ လာ . . . အန်တီလေးနဲ့ အပြင်သွားရအောင်”

“မလိုက်တော့ဘူး . . . လင်းညဏ်အိပ်တော့မယ်”

မေမေနှင့်အန်တီလေးထွက်သွားကြတော့မှ ကြယ်ဖြူသေပြီလားသတိမှ ရပါ့မလားဟု တွေးပူနေသည်။ ။

“ကြယ်ဖြူ . . . ငါဒီလိုလုပ်နေတာတွေကနှင့်ကိုမုန်းလို့ အစေအပါး သမီးဆိုပြီးအနိုင်ကျင့်နှိပ်စက်နေတာမဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ နင့်ကိုလေငါထားရာနေစေရာသွားရမယ့်ကောင်မလေးဖြစ်စေချင်တယ် . . . ပြီးတော့လေနှင့်ကိုအန်တီလေးကဒီတိုက်ကြီးထဲကနေမောင်းမထုတ်အောင်ပါ . . .”

အန်တီလေးသော်ကကြယ်ဖြူကိုမထားချင်ပေ။ လုံးဝမနှစ်သက်။

“မမသွင် . . . ကိုယ့်မှာ ကသားလေးမွေးထားတာနော်၊ အိမ်စေသမီးကချောချောဖြူဖြူစင်စင်လေး . . . အတူတူထားဖို့ စဉ်းစားပါဦး၊ မေကြယ်ဖြူတို့ သားအမိကိုပေးသင့်သလောက်ပေးပြီးမောင်းထုတ်ပစ်လိုက်တော့”

လင်းညဏ်ကြားလိုက်သဖြင့်မေကြယ်ဖြူကိုမောင်းထုတ်ပစ်မှာ စိတ်

ပူပြီးအများ အမြင်မှာ မေကြယ်ဖြူနှင့်မသင့်မြတ်သယောင်ဟန်ဆောင်
နေရသည်။ ။ထိုနေ့ကစပြီးမေကြယ်ဖြူကိုအနိုင်ကျင့်နှိပ်စက်နေခဲ့၏။ လ
င်းဉာဏ်နှင့် ကြယ်ဖြူတို့ မသင့်မြတ်သယောင် လုပ်ပြထားခဲ့လေသည်။ ။

“ငါ့ကြောင့် သိလား ကြယ်ဖြူ . . . နင် ဒီမှာ နေခွင့်ရှိနေတာပါ။ မေ
မေက နင့်ကို ချစ်တယ် လေ . . . သမီးမှ မရှိတာ၊ နင့်အမေက ငါတို့ အိမ်
မှာ ပဲ မွေးပြီး ကြီးပြင်းလာလို့ သံယောဇဉ် ကြီးပါတယ်။ အန်တီလေး ဘ
ယ်လိုပဲပြောပြော မေမေက မောင်းထုတ်ဘူးဆိုတာ ငါသိတယ်
ကြယ်ဖြူ . . . ”

ကြယ်ဖြူနှင့် လင်းဉာဏ်တို့ က လင်းဉာဏ်က တစ်နှစ်ကြီးသည် ။
အခု ရှစ်တန်း . . . ကြယ်ဖြူ က ခုနှစ်တန်း ကျောင်းအတူတူပဲ။

“မေမေက နင့်ကို သမီးတစ်ယောက်လိုပဲ ဆက်ဆံတယ်။ ချစ်တယ် .
. . ကျောင်းထားပေးတယ်၊ ငါနဲ့ တန်းတူ မဟုတ်ပေမဲ့ အိမ်စေသမီးအဖြ
စ် မနှိမ့်ချဘူးလေ . . . ”

လင်းဉာဏ် လုပ်ဆောင်ချက်တွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကြယ်ဖြူကို
ရှင်းပြနေလို့ လည်း ဒီကောင်မလေး နားလည်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်
နေ့နေ့တော့ နင် သိလာမှာ ပါ ကြယ်ဖြူရယ်။

“ငါက နင်တို့ အိမ်က အစေခံရဲ့ သမီးတဲ့ ၊ ငါ့အမေက ပြောတယ်၊ န
င်လုပ်သမျှ ခံရမယ်တဲ့ . . . အမေတို့ သားအမိကို ထမင်းကျွေးထားပြီး
နေထိုင်စရာ ပေးတယ် . . . သမီး ကျေးဇူးတင်ရမယ်နော်တဲ့ ”

ကြယ်ဖြူက ပြောခဲ့သည် ။ နင့်ကို ငါတစ်ခါမှ အိမ်စေသမီးလို့ သတ်
မှတ်မထားပါဘူး ကြယ်ဖြူရယ် . . . တကယ်ပါ။ နင့်ကို ငါ့ အန်တီလေး
က မတူမတန်ဘူးဆိုပြီး မောင်းထုတ်ပစ်ချင်နေ လို့ ပါ။ သူ့အိပ်ခန်းလေး
အား ကြယ်ဖြူရှင်းထားတာ မွေးပျံ့လန်းဆန်း သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေသည်

“နင် မသိဘူး ကြယ်ဖြူ . . . ငါလေ နင့်ကို ငါ့မျက်စိအောက်မှာ ပဲ အမြဲရှိနေစေချင်တယ် . . . ငါ့ဝေယျာဝစ္စတွေကို နင်လုပ်ပေးတာပဲ ငါခံ ယူချင်တယ် . . . ဒါကြောင့်ပါ . . . ”

အန်တီလေးက လင်းညာဏ်ဆီ ဝင်လာသည် ။

“တူလေး ချစ်လင်း . . . ”

“အန်တီလေး . . . ”

“ပြော . . . ”

“မေကြယ်ဖြူ သေပြီလား”

“မသေပါဘူး . . . အလကားကောင်မလေး မာယာများ နေတာ၊ သူ့အ မေ လာခေါ်သွားတော့ အကောင်းပဲ . . . ”

“လင်းညာဏ်ကြောင့် သေသွားရင် လင်းညာဏ် အမှုပတ်မှာ စိုးလို့ ပါ”

“ဘာမှ အမှုပတ်စရာ မလိုဘူး၊ အစေခံသမီးပဲ . . . တူလေးလုပ်တာ ကောင်းတယ် . . . မတူမတန်ဘူးနော်”

“ဟုတ်တယ် . . . သားက တမင်နှိမ်ထားတာ၊ သားရဲ့ ခိုင်းဖတ်အဖြစ် လေ . . . လင်းညာဏ် ကတော့ အိမ်စေသမီးက အခန့်သား နေတာကြီးကို မုန်းလို့ ခိုင်းနေတာ”

အန်တီလေးသော်က လင်းညာဏ်ကို အရမ်းချစ်သည် ။ တူလေးကို ချစ်လို့ ယောက်ျားမယူဘဲ တူကို ထိန်းရင်း အပျိုကြီးလုပ်နေ၏။ မေမေထက် အန်တီလေးက လင်းညာဏ်အပေါ် ဂရုစိုက် ယုယ ပြုစုပေးတာများ သည် ။ လင်းညာဏ်ကလည်း အန်တီလေးကို ချစ်၏။ ဒါပေမဲ့ မေကြ

ယ်ဖြူကို ပိုပြီး ချစ်မိနေသည်။ ။

“သားလင်းညဏ်နဲ့ အန်တီလေးသော်တို့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အိမ် သွားကြမယ် . . . အဲဒီမှာ သားနဲ့ ရွယ်တူ သူဌေးသမီးလေး ရှိတယ်၊ အရမ်းချောတယ် . . . ဒီနှစ်မှ သားတို့ ကျောင်းကို ပြောင်းလာခဲ့တာလေ . . . သားနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ အန်တီလေး . . . လင်းညဏ် လိုက်မယ်”

ကြယ်ဖြူရယ် . . . တကယ်ဆို ငါ လုံးဝ စိတ်မဝင်စားတာပါ။ နင်က လွဲပြီးတော့လေ၊ ဒါပေမဲ့လည်း အန်တီလေး ကျေနပ်အောင် ငါလိုက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ နင့်အတွက်ပဲ သိလား။

“အန်တီလေးနဲ့ လင်း အဲဒီမှာ နေကြမယ် . . . ထမင်းလက်ဆုံ စားကြမယ်၊ သရဖီလေးနဲ့ လင်းတို့ ကို ခင်မင်ရင်းနှီးအောင် နေကြရမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ လဲဟင် အန်တီလေး . . . ”

“ဘာဖြစ်ရမှာ လဲ . . . တစ်နေ့နေ့ သမီးလေးနဲ့ သားတို့ အရွယ်ရောက်လာရင် လက်ထပ်ပေးဖို့ လေ၊ လူကြီးတွေက ပြောဆိုထားပြီးသားလေ . . . ”

လင်းညဏ် ရင်ထဲမှာ ကြယ်ဖြူကို ခွဲခွာရမှာ ကြောက်ရွံ့လာသည်။ ကြယ်ဖြူနဲ့ ပဲ သူ့အမြဲတမ်း ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အတူနေထိုင်ချင်ခဲ့တာပါ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ . . . အန်တီလေးကိုလည်း မဆန့်ကျင်ရဲပေ။ အဓိက ကြယ်ဖြူတို့ သားအမိအား မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်မှာ စိတ်ပူမိ၏။ ကြယ်ဖြူ ပညာရေး တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် အဆုံးမသတ်စေရန် သူ အတတ်နိုင်ဆုံး အကာအကွယ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ် ထားသည်။ ။

“တူလေး အဝတ်အစား လဲထားလိုက် . . . သားမေမေက မလိုက်ဘူး တဲ့ လေ . . . အန်တီလေးနဲ့ ပိုရင်းနှီးတယ် . . . ငယ်သူငယ်ချင်းတွေလေ . . .”

မေမေက အန်တီလေးသော်နဲ့ မတူဘဲ မာန်မာနလည်း မရှိ။ အဆင့် အတန်းလည်း မခွဲခြား တတ်ပေ။ ကြယ်ဖြူအမေကိုလည်း သံယောဇဉ်ကြီးသည် ။

“သော်ရယ် . . . မထားတို့ သားအမိကို မတိုက်ခိုက်စမ်းပါနဲ့ ၊ မမသွင် နဲ့ က နို့စို့ဖက်လေ . . . ထားမေကို သံယောဇဉ်တွယ်ရတယ်၊ မမသွင် ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ မှ မောင်းမထုတ်နိုင်ဘူး”

“မမသွင်က အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်နေတာပဲ . . . မြွေပွေးခါးပိုက်ပိုက် ထားတယ်၊ အိမ်စေ သမီးကို သားနဲ့ အနေနီးအောင် ”

“သားက ကြယ်ဖြူကို လုံးဝ မနှစ်သက်ပါဘူး၊ အစေခံသမီးဆိုတာ သိပါတယ် . . . ဒီ ကောင်မလေးကို နှိပ်စက်နေတာ ကြည့်လေ”

လင်းညှဏ်ကတော့ အန်တီလေးဆန္ဒအတိုင်းပဲ လိုက်လုပ်နေရသည် ။ ကြယ်ဖြူကြောင့်ပါ . . . အန်တီလေး ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လင်းညှဏ် လိုက်လာခဲ့ရ၏။ ခြံထဲမှာ ကြယ်ဖြူအမေနှင့် တွေ့ပေမဲ့ ကြယ်ဖြူအကြောင်း မမေးရဲ။

“ဟဲ့ ထားမေ . . . နင့် သမီး သတိရပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . နည်းနည်းလေး ကြောက်ပြီး ဖျားနေတယ်”

“ညည်းသမီးကိုက နုလွန်းတယ် . . . ထိုင်ထလေး လုပ်ရတာများ ငါတူလေးက ကြောက်နေပြီ . . .”

“ဘာမှ ကြောက်စရာ မရှိပါဘူး လင်းလေးရယ် . . . ကြယ်ဖြူ

သေသွားရင်တောင် ဒေါ်ထား က လင်းလေးကို အပြစ်မတင်ပါဘူး၊ လင်းလေးမေမေ ကျေးဇူးတွေက ဒေါ်ထားတို့ မှာ ဆပ်လို့ မကုန်နိုင် အောင် ရှိပါတယ်”

“ကြားလား တူလေး . . . ဘာမှ ဂရုစိုက်စရာမရှိဘူး၊ အစေခံသမီးပဲ . . .”

“သွားမယ် . . . သွားမယ် အန်တီလေး . . .”

ဒေါ်ထားကို နှိမ်နှိမ်ချချ ပြောဆိုဆက်ဆံနေမှာ စိုး၍ လင်းညွှတ် အမြန်ဆုံး အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်လာခဲ့သည်။

“ကြယ်ဖြူကို သားလင်း ကြိုက်သလောက် ခိုင်းစေပါ . . . ဘာမှ မျက်နှာထောက်ထားနေစရာ မလိုဘူး . . . ဒင်းတို့ က အစေခံတွေလေ”

“ဟုတ်တယ် . . လင်းညွှတ်ကလည်း အစေခံသမီးမို့ ခိုင်းနေတာပဲ လေ . . . ဒါပေမဲ့ ကြယ်ဖြူ တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာ ကိုတော့ ကြောက်တယ် . . သားကို ရဲက ဖမ်းမလားလို့ ပါ . . .”

“မဖမ်းစေရဘူး . . . ဒင်းတို့ ကို ငယ်စဉ်လေးထဲက ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့တာပဲ . . . ဒင်းတို့ မှာ နေစရာလည်း မရှိဘူး”

“အင်းနော် . . .”

“တူလေး တရင်းတနှီးနဲ့ အနီးကပ်နေရမယ် . . . သရဖီတို့ မိဘတွေက အရမ်းချမ်းသာကြ တယ် . . . တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေး”

“လင်းလဲ ချမ်းသာတာပဲ”

“ဒါကြောင့်ပေါ့ . . . သူဌေး . . . သူဌေးချင်းထပ်မှ မြတ်တာလေ”

လင်းညွှတ်ကတော့ စိတ်မဝင်စားပေ။ သူ အပြင်ထွက်လာရပေမဲ့ သူ့

စိတ်တွေက ကြယ်ဖြူဆီ ပြန်ရောက်နေသည်။ ။

★

အခန်း(၂)

“အမေ . . . အမေရေ . . . ကြယ်ဖြူကြောက်တယ်၊အရမ်းကြောက်တာပဲ . . .လင်းညဏ်ကိုကြောက်တယ် . . .”

“သမီးကြယ်ဖြူ . . . သမီးလေးသတိထားပါ၊အမေရှိတယ်”

“ဟင်းဟင်း . . . ဟီးဟီး . . . အရမ်းချမ်းတယ် . . .”

“သမီးလေးကိုအမေဖက်ထားတယ်၊သတိထားပါကွယ်၊ဆရာဝန်လည်း ဆေးထိုးပေးသွားတယ် . . . သမီးလေးအရမ်းအားနည်းနေတယ်တဲ့ . . .”

“လင်းညဏ်စဉ်ရောဟင် . . .”

“မရှိဘူး . . . အပြင်ထွက်သွားတယ်”

“အရမ်းရက်စက်တယ် . . . ကြယ်ဖြူတစ်ကိုယ်လုံးနာကျင်ကိုက်ခဲနေတယ် . . . အား . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . .”

“ကြယ်ဖြူ . . . သမီးလေး . . .”

သမီးမေကြယ်ဖြူခန္ဓာကိုယ်လေးအားဒေါ်ထားမေဖက်ထားမိသည်။ သနားစရာကောင်းလိုက်တာ။သမီးကအခိုင်းအစေသမီးလေးလာဖြစ်ရတာကံဆိုးတာပဲ။အမေစိတ်မကောင်းလိုက်တာ။မေကြယ်ဖြူလေးကမထားမေသမီးဟု မထင်ရလောက်အောင်ချောမောဖြူစင်နေသည်။ထားမေလည်း အိမ်ဖော်သာဆိုတယ်၊ချောမောသူပါ။ကံအကြောင်းမလှလို့ အိ

မိဖော်မိဘတွေဝမ်းထဲဝင်စားရသည်။ ။

“အမေကအိမ်စေ၊အဖေကဒရိုင်ဘာ၊သမီးလေးဘဝနိမ့်ကျချက်က တော့နော်၊သနားလိုက်တာ . . .”

သမီးအဖေလည်း ဒရိုင်ဘာဆိုပေမဲ့အရပ်မြင့်မြင့်ဖြူဖြူချောချော လေးဖြစ်သည် ။သားလင်းကနှိပ်စက်ညှင်းပမ်းနေတာလည်း မမသော်ကြောင့်ပဲဖြစ်သည် ။မိမိသိ၏။ မမသော်က ကြယ်ဖြူကို မနှစ်သက်။ သူဌေးသားနှင့် နီးစပ်သွားမှာ ကြောက်နေသည် ။

“ထားမေ သမီးလေးက နန်းထိုက်တဲ့ ပန်းမကိုဋ် မဟုတ်ပေမဲ့ လင်ကောင်းသားကောင်း အဆင့်မြင့်မြင့် လင်တစ်ယောက် ရနိုင်ပါသေးတယ် . . .”

သမီးလေးကဉာဏ်ကောင်းသည် ။စာလည်း တော်၏။ သမီးပညာရေးအတွက် ထားမေ အောင့်အီး သည်းခံနေရသည် ။

“မမသွင် ကျေးဇူးတွေ အများကြီးပဲ၊ အမေတို့ ဆပ်ရမယ်၊ သမီးလေး ပညာတတ်ကြီး ဖြစ်စေရမယ်”

အရွယ်နဲ့ မမျှ လိမ္မာယဉ်ကျေးတဲ့ သမီးလေး မေကြယ်ဖြူပါ။

“အမေ”

“သမီးလေး”

“လင်းဉာဏ်ကလေး ကြယ်ဖြူကို သူ့အိပ်ခန်း ထပ်ရှင်းပေးဖို့ ပြောထားတယ် . . .သမီး အိပ်နေလို့ မဖြစ်သေးပါဘူး”

ကြယ်ဖြူ လူးလဲ ထမိသည် ။ ခေါင်းက မထူနိုင်။ သူမ ခန္ဓာကိုယ်လေးက နာကျင် ကိုက်ခဲ လေးလံနေသည် ။ ထိုင်ထလုပ်ရတာ မသက်

သာဘူး လင်းညဏ်ရယ်။ နင် အရမ်း ရက်စက်တယ်။ ဘယ်ဘဝက အညှိုးနဲ့ များ ငါ့ကို မုန်းတီးနေရတာလဲ။ လင်းညဏ်က သူမအား အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာ ပြီး အညှိုးကြီးကြီး နှိပ်စက်နေသည် ။

“နင်က အစေခံမသမီးပဲ . . . ငါ့ခြေထောက်ကို နှိပ်ပေးစမ်း”

နည်းမျိုးစုံနှင့် ကြယ်ဖြူကို ခိုင်းစေနှိပ်စက်နေသည် ။ သူ စက်ဘီးစီးရင်လည်း ကြယ်ဖြူက နောက်မှ လိုက်တွန်းပေးရ၏။ တစ်ခါတစ်လေ ကတ္တရာလမ်းပေါ် ပစ်လဲကျသွားလည်း လင်းညဏ်က ပြန်လှည့်မကြည့်ပေ။ ကြယ်ဖြူကို မတူမတန်သလိုလို အစေခံသမီးဟု နှိမ်နှိမ်ချချ ခေါ်တတ်သေး၏။ အမေကြောင့်ပါ။ ပညာတတ်ကြီးဖြစ်မှ အမေနဲ့ သမီးဘဝ လွတ်မြောက်မှာ တဲ့ ။ ကြယ်ဖြူ အမေ့စကားကိုတော့ နားထောင်လိုသည် ။

“သမီး ထမှ ဖြစ်မယ်အမေ . . .”

“မထပါနဲ့ ကွယ် . . . လင်းမှ မရှိတာပဲ၊ သမီး အရမ်းဖျားနေတယ်လေ”

ဟုတ်တယ် . . . အရမ်းဖျားနေတယ်။ အာခေါင်တွေ ပူခြစ်ခြောက်သွေ့နေတာပဲ။ မူးတယ် . . . အမေ့ရင်ခွင်ထဲသို့ လဲကျသွားသည် ။

“တွေ့လား . . . ကြယ်ဖြူမှ နေမကောင်းသေးတာပဲ၊ ခဏလောက် နားလိုက်နော် . . .”

“အင်း . . . ”

ကြယ်ဖြူ မဟန်နိုင်တော့ဘူး။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အကြောင်းအမျိုးမျိုးရှာ၍ သူ့အနားခေါ်ထားကာ နှိပ်စက်နေသည် ။

“အင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟီး . . . ”

“သမီးလေး . . .”

“အမေ”

“ပြောလေ”

“ခေါင်းတွေ အရမ်းမူးတယ် . . . ကြယ်ဖြူကို ဖက်ထားပေးပါ”

“ဖက်ထားတယ်လေ . . . သမီးလေး သတိထားပါ။ အမေ စိတ်ပူအောင် မလုပ်ပါနဲ့ . . .”

သမီးပါးပြင်လေးနှင့် မထားမေပါးပြင်ကို ထိကပ်ထားသည် ။ ပါးပြင်လေးက ပူခြစ်နေတာပဲ။ အဖျားမကျပါလား . . . မထားမေ စိတ်ပူမိသည် ။

“သမီးလေး တစ်ခုခုဖြစ်ရင်တောင် အမေ မကယ်နိုင်တဲ့ ဘဝပါလားနော်”

မထားမေ ရင်ထုမနာဖြစ်နေရသည် ။ သမီးလေးကို စိတ်အားငယ်မှာ စိုး၍ မျက်ရည်မကျမိစေရန် အားတင်းထားရ၏။ သမီးအခန်းထဲသို့ မမသွင် ဝင်လာသည် ။

“ကြယ်ဖြူလေး နေကောင်းသွားပြီလားဟင် . . . ကိုယ်က ပူနေတုန်းပဲကိုး . . .”

ကြယ်ဖြူလေး နေမကောင်းဖြစ်နေတာ ဒေါ်သွင်မမ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည် ။ အိမ်စေသမီးလေးဆိုပေမဲ့ လိမ္မာ၍ သွင်က ချစ်၏။ မွေးကတည်းက ဝဝကစ်ကစ်လေးနှင့် ဖြူဖြူဥဥလေး ချစ်စရာကောင်းလွန်းသည် ။

“ကြယ်ဖြူလေး”

“ရှင်”

“မေမေသွင် ရှိပါတယ်၊ အားမငယ်နဲ့ နော်၊ နေမကောင်းလျက်နဲ့ သားလင်းညဏ်ကိစ္စတွေ ဘာမှ ထမလုပ်ပေးနဲ့ ”

“ကြယ်ဖြူလေ . . . ကြယ်ဖြူ . . . သူ့ကို ကြောက်တယ်၊ လင်းညဏ် စိတ်ဆိုးမှာ အရမ်း စိုးရိမ်တယ်”

“သားလင်းကို မေသွင် ပြောပါ့မယ်၊ အိပ်နေနော်”

“ဟုတ်”

“ထားရေ ကလေးကို ဂရုစိုက်နော် . . တစ်ခုခုဖြစ်ရင် အားမနာနဲ့ ၊ မသွင်ကို လာပြောပါ . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ မမသွင် . . . ကျေးဇူးတွေ အများကြီးတင်ပါတယ်နော်”

“တို့ က ငယ်ငယ်လေးထဲက အတူတူနေလာကြတာပဲ ထားရယ် . . . ညီအစ်မတွေလိုပါပဲ . . . ကြယ်လေးကို မမသွင်က သမီးတစ်ယောက်လို သဘောထားတာပါ”

“မမသွင်ရယ် . . . လင်းလေးကလည်း ထားမေလက်ပေါ် ကြီးပြင်းလာခဲ့တာပါ . . . ကြယ်ဖြူလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လင်းလေး ဆန္ဒအတိုင်းပဲ ရှိပါစေ”

“သော့ကြောင့် ခက်တယ် . . . ဒီကလေးကို အလိုလိုက်ပြီး မြှောက်ပေးနေတာဖြစ်မယ် . . . မမသွင် ပြောထားပါ့မယ်၊ ကြယ်ဖြူလေးမှ နေမကောင်းသေးတာပဲ”

ဒေါ်သွင်မမ တကယ်ပဲ ကြယ်ဖြူလေးကို ကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည် ။ သမီးလေးလိုပါပဲ။ သော်က ဆိုးတယ် . . . သမီးကြယ်ဖြူနှင့်

သား နီးစပ်သွားမှာ စိတ်ပူ၍ တားဆီးနေ၏။ ဒေါ်သွင်မမ လက်မခံနိုင်ပေ။ ကြယ်ဖြူလေးဘဝကို လှပဝေဆာလာစေရန် မြေတောင်မြှောက်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည် ။

“ကြယ်ဖြူအဖေက မမသွင်ရဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်ရင်း သေဆုံးရတာပဲ ထားမေ . . . ဘယ်လိုလုပ် သူမိသားစုကို ပစ်ပယ်ထားလို့ ရမလဲ . . . ကြယ်ဖြူလေး ရှေ့ရေးအတွက် မမသွင် တာဝန်ယူပေးမှာ ပါ”

“ထားမေ အရမ်းဝမ်းသာလိုက်တာ မမသွင်ရယ် . . . ထားမေသမီးလေးကိုပဲ စောင့်ရှောက်ပေးပါ”

“စိတ်မပူနဲ့ . . . ကြယ်ဖြူလေး အလုပ်တွေထပြီး ဘာမှ မလုပ်စေနဲ့ နော် . . . အဖျားကျသွားတဲ့ အထိ အနားယူနေ”

“ဟုတ်”

ဒေါ်သွင်မမ အားပေးစကားတွေ ပြောပြီး တိုက်ကြီးထဲ ပြန်ဝင်ခါနီးတွင် သားလင်းတို့ တူဝရီး ပြန်ရောက်လာသည် ။

“မမသွင်ရေ . . . သမီးလေး သရဖီကလေး ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ . . . ငယ်ငယ်တို့ လည်း စီးပွားရေး အရမ်းကောင်းပြီး ချမ်းသာလိုက်တာ”

“သော်”

“ရှင်”

“ငယ်ငယ်တို့ က အရမ်းဘဝင်မြင့်ပြီး မောက်မာတယ်လို့ သတင်းတွေ ထွက်နေတယ်နော် . . . မမသွင်တို့ အရမ်းဝင်ရောရင် သားလေးလင်းပါ မျက်နှာငယ်ရမယ်”

“အမလေး မမသွင်ရယ် . . . သားလင်းကိုသာ မေးကြည့်တော့။ သော်တို့ ကို ဘယ်လောက် အထိ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ကြိုဆိုလဲဆိုတာ၊ သားလင်းကိုလည်း သား . . . သားနဲ့ . . .”

အန်တီလေးသော်ကပဲ အရမ်း ဝင်ရောနေသည် ဟု လင်းဉာဏ်ထင်မိသည်။ ။ လင်းစိတ်က ကြယ်ဖြူဆီပဲ ရောက်နေတာ သူ လွန်သွားတယ်။ ထိုင်ထကို အမျိုးမျိုး ရေတွက်ကာ ကြယ်ဖြူအား နှိပ်စက်နေခဲ့မိ၏။ ကြယ်ဖြူရော အဖျားကျသွားပြီလား။ သူ့စိတ်တွေ ပူနေသည်။ ။

“သားလင်း . . . မေမေ စကားပြောစရာရှိတယ်၊ သော် သွားတော့”

“မမသွင်နော် ကလေးကို မဆူနဲ့ နော် .. လင်းလေးက သော်တို့ ရဲ့ မျှော်လင့်ချက် အနာဂတ် ..”

“သွားစမ်းပါ သော်ရယ် . . . လင်းက မမသွင်သားပါ”

သော် အမူအကျင့်တွေကို သွင် မနှစ်သက်ပေမဲ့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ထဲ ရှိတာပါ။ တူနှင့်အစ်မ အပေါ် ဘယ်လောက်အထိ သံယောဇဉ်ရှိရှာလည်း ဆိုတာလည်း မိမိ သိနေသည်။ ။

“လင်း”

“ပြောပါ မေမေ”

“ကြယ်ဖြူ အရမ်းဖျားနေတယ်၊ အားနည်းနေတယ်တဲ့ . . . ဆရာဝန်ခေါ်ပြီး ဆေးထိုးတာတောင် အဖျားက မကျဘူး၊ သားလင်းရယ် . . . မေမေ ပြောချင်တာက ကြယ်ဖြူကို အနားပေးလိုက်ပါ၊ ဘာမှ ခေါ်မခိုင်းနဲ့ တော့နဲ့ နော်”

“ဟာ . . . မေမေကလည်း ကြယ်ဖြူက မာယာများ နေတာပါ . . . သားသိပါတယ်”

“မေမေ့အမိန့်နော် . . . ကြယ်ဖြူကို မခေါ်နဲ့ ၊ လုံးဝ အနားပေးထားပါ။ အိမ်စေသမီးဖြစ်ပေမဲ့ ကြယ်ဖြူက မေမေတို့ အိမ်စေ မဟုတ်ဘူး ”

လင်းစိတ်က ကြယ်ဖြူနှင့် တွေ့ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြနေသည်။ ဘယ်လိုပြောရမလဲ . . . ကြယ်ဖြူကို သားက ချစ်တာပါ မေမေ။ အိမ်စေသမီးဆိုပြီး နှိမ်ချဆက်ဆံတာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အန်တီလေးကြောင့်ပါ။ ကြယ်ဖြူကို တွေ့ချင်သည်။ ။

“ကြယ်ဖြူကို သား သွားကြည့်မယ်၊ ဒီကောင်မလေးက မာယာများ နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်”

“မကြည့်ရဘူး . . . လင်းကို မေမေ ပြောထားပြီးပြီနော်၊ ကြယ်ဖြူ နားပါစေ . . . လင်း အပြင်မထွက်ရဘူး . . . ဒါပဲ . . . ”

မေမေက လင်းကို သိပ်အလိုမလိုက်တတ်ဘဲ အပြစ်ကျူးလွန်လျှင် အပြစ်ပေးတတ်သည်။ ။

“ကြယ်ဖြူလေး သနားပါတယ် လင်းရယ် . . . အရမ်းဖျားပြီး အားနည်းနေတယ် . . . မညှာ မတာ မလုပ်ပါနဲ့ သားရယ်၊ သူတို့ က လူတွေပါ”

မေမေက အထူးအမိန့်ဖြင့် ကြယ်ဖြူကို မခိုင်းစေဖို့ တားနေသည်။ ကြယ်ဖြူကို လင်း မဖြစ် မနေ ကြည့်ရမှ ဖြစ်မယ်။ သူ စိတ်မချနိုင်။ ကြယ်ဖြူ အားနည်းသွားရတာ သူ့ကြောင့်ပါ။ မနေ့ညက သူ့အိမ်စာတွေ ကြယ်ဖြူကို ကူးခိုင်းခဲ့သည်။ ကြယ်ဖြူ အိပ်ရေးပျက်နိုင်သည်။ ။

“ကြယ်ဖြူရာ . . . ငါက နင့်လက်ရေးလေးကို သဘောကျလို့ ပါ၊ ဖြစ်နိုင်ရင်လေ ဝိုင်းစက်နေ တဲ့ နင့်လက်ရေးလှလှလေးတွေ ငါ့စာအုပ်တွေ ထဲမှာ ပြည့်နှက်နေစေချင်တယ်”

သူ တစ်ယောက်ထဲ ထိုင်လိုက် ထလိုက်နှင့် စိတ်တွေက မငြိမ်သက်။
ကြယ်ဖြူက သူ့ကို တော်တော်လေး ဒုက္ခပေးလွန်းသည် ။ လူတွေ
မသိကြ။

“ကြယ်ဖြူကို အရမ်း တွေ့ချင်တယ် . . . ငါ ဘယ်လိုမှ နေလို့ မရဘူး၊
ဒီညတော့ မဖြစ်မနေ ငါသွားတွေ့ရမယ် . . .”

လင်းညဏ် အိပ်လို့ မရ။ ကြယ်ဖြူက အောက်ထပ်စားသောက်ခန်း
နားမှာ နေတာပါ သူသိသည် ။

“နင့်အခြေအနေကို ငါကြည့်ရမှ ဖြစ်မယ် ကြယ်ဖြူ . . . ငါ့စိတ်တွေ
ဘယ်လောက်အထိ ပူပင်နေလဲ ငါတောင်းပန်ပါတယ် . . . ငါ့ရဲ့ အပြုအ
မူတွေက အကြင်နာကင်းမဲ့နေသလို ဖြစ်ပေမဲ့ တကယ်တော့ နင့်အတွက်
ပါ ကြယ်ဖြူ . . .”

သူ အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည် ။ တစ်တိုက်လုံးက မှောင်မဲတိတ်ဆိ
တ်နေသည် ။ သူ ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးနဲ့ ပဲဖြစ်ဖြစ် ကြယ်ဖြူအား သွား
တွေ့ရမည်ဖြစ်သည် ။ အောက်ထပ်သို့ ခြေသံဖွဖွလေး နင်း၍ ဆင်းလာခဲ့
၏။ ကြယ်ဖြူအိပ်ခန်းဝ ရောက်လာသည် ။ တံခါးကို အသာလေးတွန်း
လိုက်တော့ ပွင့်သွား၏။ အခန်းထဲမှာ ကြယ်ဖြူတစ်ယောက်ထဲ။ ဒေါ်
လေးထား ရှိမနေပေ။ သူ့ကို မြင်တော့ ကြယ်ဖြူ အထိတ်တလန့်
ထထိုင်ပြီး မျက်လုံးလေး အပြူးသားနှင့် ကြည့်နေသည် ။

“ကြယ်ဖြူ . . . နင် ကိုယ်ပူ မကျဘူးဆို . . . ပြစ်မ်း . . . နင် မူယာမာ
ယာတွေ များ နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“မဟုတ်ပါဘူး လင်းညဏ်ရယ် . . . တကယ်ပါ ငါ့ကိုယ်တွေ အရမ်း
ပူနေလို့ ပါ . . .”

“ငါ စမ်းကြည့်မယ်”

ကြယ်ဖြူ နဖူးလေးကို စမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကိုယ် ပူနေဆဲပင်။

“ဆရာဝန်က ဘာပြောလဲ . . .”

“ဆေးတော့ ထိုးပေးသွားတယ် . . . ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ လင်းဉာဏ် အခန်းကို ထပ်ရှင်းပေးဖို့ မေမေသွင်က နားဦးတဲ့ . . . ကြယ်ဖြူ အခုပဲ လိုက်ခဲ့မယ်”

“အား . . .”

ကြယ်ဖြူ အထဲတွင် ခေါင်းမူးသွားပြီး လင်းဉာဏ်က ပွေ့ထူထိန်းပေးသည်။ သူမ အထိတ်တလန့်နှင့် ပြန်ထလိုက်၏။ လင်းဉာဏ်က အိပ်ရာပေါ် ပြန်ချပေးသည်။

“နင် . . . တကယ် ဖျားနေတာပဲ . . . အားမရှိသေးဘူး အိပ်နေတော့ . . .”

ကြယ်ဖြူ ဖျားနေသေးသည်။ သူ့ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေလိုပေ။ လင်းဉာဏ် ရင်တွေ နာကျင်နေရ၏။ ကြယ်ဖြူကို အရမ်းမနှိပ်စက်တော့ဘူး၊ သနားစရာကောင်းလွန်းနေသည်။

“နင် အနားယူနော် . . . အိပ်နေ . . . ကောင်းမှ အလုပ်ပြန်လုပ် . . . ငါက နင့်ကို မာယာများ နေတာလားလို့ လာကြည့်တာ . . . သွားပြီ . . .”

လင်းဉာဏ်ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ မေမေနှင့်အန်တီလေးသော်တွေ့သွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ မေမေ့အခန်းထဲကြယ်ဖြူအမေသွားနေတာပဲဖြစ်နိုင်၏။ တော်ပါသေးရဲ့ . . . လင်းဉာဏ် အသာအယာပဲ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

